

Dunakanyar

Iskolánk felső tagozatos tanulói közül 34-en május végén országjáró kiránduláson vettek részt.

Reggel 6 órakor útnak indultunk. Első célállomásunk a budapesti Vígadó tér volt, ahonnan a sétahajó indult. A Vígadó tértől a Margit szigetig hajóztunk egy órán keresztül. Csodálatos volt a kilátás, mert több híd alatt is áthajóztunk, köztük a leghíresebb alatt is, ami a Lánc-híd volt. A Parlamentet is megtekintettük távolról. A hajókázás után kaptunk egy órát a Vörösmarty téren, ahol sétálhattunk és körül nézhettünk. Majd busszal

elutaztunk a Terror házához. Érdekes és megható volt látni az áldozatok arcát egy hatalmas falon. Megtekinthettük a hatalmas tankot is. Számomra a pince volt a legjobb, mert élethű és korabeli volt. Két emeletet figyelhettünk meg. Az első emelet a második világháború utáni kollektív üldözés időszakát mutatta be. A második emelet a magyarországi diktatúráról szól. A pince a végzetes emberi valóságot tárják a látogatók elé. Ezután elbuszoztunk az Aquaworld Vizi birodalomhoz, ami egy hatalmas élmény volt, nagyon vártuk a napban ezt az állomást, mert ráadásul meleg volt, és jó volt egy kicsit lehűteni magunkat. Több medence volt, de szinte mindenki a csúszdákat élvezte és egész négy órán keresztül azokon csúsztunk. A hullám medencét is kipróbálhattuk. A nagy fürdőzés után Szentendrére mentünk. Megvacsoráztunk és elsétáltunk a szállásunkhoz. Nagy döbbenetre nem volt olyan jó szállásunk, amit vártunk, de minél rosszabb volt, annál jobb volt a hangulat. Éjfélig fent maradhattunk.

Másnap 7 órakor volt ébresztő. Majd mindenki elkészült és elmentünk reggelizni. A délelőtti folyamán megtekintettük a hatalmas területű Sankzent. A Skanzen Észak-Magyarországi részén voltunk, nem mindent tudtunk megnézni, mert nem volt idő rá. A vízimalom működését is megszemlélhettük. Ez után ebédeltünk, és kaptunk egy órás pihenőt, majd Szentendre

belvárosába besétáltunk. Megtekintettük a Kovács Margit Múzeumot, ahol az összes művét láthattuk és még egy videót is megnéztünk, ahogy egy szobrot készít el. A múzeum után a Micro Múzeumba mentünk. A művész hihetetlenül

apró dolgokra el tud készíteni bármit, amit kitalál. Ebben a múzeumban megtalálhattuk a világ legkisebb sakktábláját és coca colás üvegét. Érdekes volt, ezért is tetszett nekünk. Bekukkanthattunk a város éttermeibe, butikjaiba, de előbb elmentünk fagyizni. Ajándékként kaptunk egy kétgombócos fagyit, a szállás hiányosságai miatt. Ingyensiklandó volt. A belvárosban körülbelül egy órát kaptunk szabadon, és mentünk is vissza a szállásra. Miután visszatértünk a szállásnál egy óra szabad foglalkozás volt, majd elmentünk vacsorázni. Vacsora után a campingben lehetett lenni Mariann nénivel, vagy Hédi nénivel elgyalogolhattunk a Sparba és vásárolhattunk. Vásárlás után vagy a szálláson lehetett lenni vagy a campingben. 10 óra körül Mariann néniék visszajöttek a szállásra és aznap is éjfélig fent lehettünk. Az az este is jó volt. Mindenki elvolt, mert megtaláltuk egymás társaságát és minden szobába volt egy társaság, ahol beszélgetni lehetett. Jól eltelt az utolsó éjszaka is.

Harmadik nap 7 órakor volt szintén ébresztő, majd összepakoltuk a cuccainkat, kipakoltuk őket a buszba és elgyalogoltunk reggelizni, majd indultunk Visegrádra. Visegrádon megnéztük a Fellegvárat és a Királyi palotát. Nagyon gyönyörű volt. A táj eszméletlenül csodálatos volt. Szavakat nem találok. Ezek után elbuszoztunk a bob pályához. Két fajta bob pálya volt a nyári és a téli bob pálya. Véleményem szerint mind a kettő szuper jó volt, csak egy baj volt, hogy rövid volt, de ettől függetlenül elég jó volt. Aki befejezte a bobozást, elmehetett a büfékbe, és amit szeretett volna vett, de aki nem tette meg ezt, az sétálgathatott a bob pálya körül, mert füves, parkos

hely volt és el lehetett nézelődni. Szép hely volt. Bobozás után ebédeltünk Visegrádon. Majd elutaztunk Esztergomba és megnéztük Bazilikát. Tényleg, óriási volt és szép. A Bazilika felső részéhez egy 127 fokos lépcső vezetett. Azon a napon rengeteget lépcsőztünk, ezzel együtt nagyon el is fáradtunk. Szlovákiába is átsétáltunk a Mária Valéria hídon Párkányba. Lefényképezkedtünk, majd visszatértünk Magyarországra. Haza út előtt jutalomból kapott mindenki személyenként egy-egy pizzát, ami nem volt kicsi. Az után haza indultunk. A buszon jó hangulat volt, oly annyira, hogy Mariann néni az utolsó pár kilométerbe felkiáltotta, hogy:- Aki jól érezte magát a kiránduláson kiáltsa, hogy „lépcső”!

Természetesen mindenki szuperül érezte magát és a busz a lépcső szótól zengett. Csodálatos és emlékezetes 3 napos kirándulás volt számunkra.

Garai Marietta 8.osztályos tanuló

[Fotóalbum >>](#)